

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.809/2018/3. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Mészáros Zsolt (cím) ügyvéd által képviselt felperes neve (cím) felperesnek - a dr. Waldmann Gábor ügyvéd ügyintézése mellett eljáró Kolozsvári és Waldmann Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt alperes neve (cím) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 1.P.22.046/2017/27. számú ítélete ellen a felperes által 28. sorszámmal előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, míg fellebbezett részében helybenhagyja.

A le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperes és az alperesi jogelőd 2007. augusztus 6. napján HIT22381/07. számon kölcsönszerződést kötöttek egy VW Polo 75TDi Comfortline típusú gépjármű vételárának finanszírozása céljából. A kölcsönszerződés szerint az alperesi jogelőd 1 700 000 forint svájci frank alapú kölcsön nyújtását vállalta. A felperes a kölcsön összegét a 120 hónap futamidő alatt havi 28 730 Ft törlesztő részlet mellett vállalta visszafizetni, az összes megfizetendő törlesztőrészlet összegét a szerződés 3 447 600 forintban határozta meg. A szerződés szerint a THM 18,45 % volt, az induló ügyleti kamat százalékos mértékét a szerződés nem tartalmazta. A kamatváltozás I. és II., azaz árfolyamváltozás elszámolási módjaként havi fix konstrukciót kötöttek ki a felek.

A szerződés részét képezi a HIT/2006.05.31. üzletszabályzat, melynek megismerését a felperes az egyedi kölcsönszerződés aláírásával elismerte, az abban foglaltakat magára nézve kötelezőként fogadta el.

Az Üzletszabályzat I. fejezete elsősorban fogalom meghatározásokat rögzített, az I.17. pont a mértékadó devizanemet, az I.22. pont az árfolyamot, az I.24. pont a mértékadó árfolyamot, a I.7. pont a havi fix, míg a I.6. pont a normál devizakonstrukciót, az I. 23. pont a rendkívüli árfolyamesemény definícióját határozta meg.

Az I.25. pont b) pont a kamatváltozás II., azaz az árfolyamváltozás kiszámításának képletét rögzítette a fizetési kötelezettség és a fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyam/mértékadó árfolyam szorzata - 1 formában.

A IV.6. pont értelmében az esedékessé vált törlesztőrészletre jutó Kamatváltozás II.-t, azaz árfolyamváltozást a hitelező utólag - a hirdetményben közzétett gyakorisággal - terhelhette ki, szerződés megszűnésekor a még ki nem terhelt Kamatváltozás II.-t jogosult volt a hitelező kiterhelni vagy jóváírni.

Az Üzletszabályzat a XI. fejezetében rögzítette a havi fix konstrukcióra irányadó eltérő rendelkezéseket, melyek szerint a kölcsönszerződés futamideje külön jognyilatkozat nélkül megnőtt a Kamatkülönbözet I. és II. megfizetésére rendelkezésre álló határidőig. A XI.3. pont szabályozza a Kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) alapján a hitelezőt, valamint adóst terhelő fizetési kötelezettségek felek közötti elszámolását.

Az Üzletszabályzat V.6. pontja értelmében a devizaalapú szerződés esetében a kölcsönbe vevő vállalat a mértékadó devizanem és a forint közötti árfolyamváltozásból eredő kockázatokat.

Az üzletszabályzat az ügyleti kamat vonatkozásában is tartalmazott rendelkezéseket.

A IV.4. pont szerint a hitelező jogosult a folyósított kölcsön összege után kamatot felszámítani, rögzítette a kölcsön folyósításának időpontjában a kamatszámítás módjának képletét is.

Az I.15. pont értelmében a törlesztőrészlet az egyedi kölcsönszerződésben meghatározott esedékességhez tartozó törlesztés, valamint kamattörlesztési kötelezettségek együttes összege.

Az Üzletszabályzat I.18.c) pontja tartalmazta a mértékadó kamat, I.19. pontja a kalkulációs kamatláb fogalmát, a I.20. pontja a mértékadó kamatláb hatályos referencia értékére vonatkozó rendelkezéseket.

A szerződés adataiból a folyósítás időpontjának ismeretében az induló ügyleti kamat százalékos mértéke úgynevezett iterálós módszerrel meghatározható, a kirendelt igazságügyi szakértő aggálytalan szakértői véleménye szerint az kerekítve 17,09%.

Az alperesi jogelőd a kölcsön összegét a gépjármű forgalmazója számára a 2007. augusztus 10. napján utalta át.

Az alperes 2014. évi XL. törvény (továbbiakban elszámolási törvény) szerinti kötelezettségének eleget tett, a felek közötti elszámolás felülvizsgált. A törvényi elszámolás mellékletében az alperes rögzítette az elszámolás részletes, számszaki ellenőrzéséhez szükséges adatokat, az ügyleti kamatlábat ebben 17,06%-ban határozta meg.

A felperes keresetet terjesztett elő a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt, melyről a Nyíregyházi Törvényszék a I.P.21.086/2015/20. szám alatt ítéletet hozott, azt a Debreceni Ítéltábla Pf. II.20.696/2016/4. alatti ítéletével helybenhagyta. Ezen ítéletet a Kúria Gfv.VII.30167/2017/6. számú végzésével az elsőfokú ítéletre is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A felperes a megismételt eljárásban fenntartott keresetében elsődlegesen kérte annak megállapítását, hogy a kölcsönszerződés hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban Hpt.) 213. § (1) c) pontjába ütközés miatt érvénytelen, mert az ügyleti kamat százalékos mértékét nem tünteti fel. Másodlagosan a szerződés érvénytelenségét állította arra hivatkozva, hogy a szerződés árfolyamkockázat viselésére vonatkozó rendelkezései a tájékoztatás hiánya miatt tisztességtelenek. Jogkövetkezményként kérte a szerződést a határozathozatalig terjedő időre hatályossá nyilvánítani és kötelezni az alperest 566 258,76 forint és ezen összeg után 2015.

február 1. napjától számított törvényes mértékű kamat, valamint perköltség megfizetésére.

Állította, hogy a szerződés Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontján alapuló semmissége nem küszöbölhető ki, a kamat százalékos mértékének meghatározását a bíróság nem pótolhatja. Az ügyleti kamat mértéke egyébként sem határozható meg. Hivatkozott arra, hogy az alperes által csatolt kamat tárgyában megadott képlet és az üzletszabályzat IV.4. pontjában meghatározott képlet eltér: az üzletszabályzatban 36 000-rel, a per során csatolt számításban 36 500-zal kell az osztást elvégezni. A törlesztési táblázatban meghatározott kamat összege egyik képlet eredményeképpen sem jön ki. Álláspontja szerint a szakértői vélemény kiegészítésre szorul, mert a szakértő számításai szerint szakértői módszerekkel és feltételezésekkel eltérő kamatmértékek határozhatóak meg, a kamat mértéke így nem meghatározható. A kamat százalékos mértéke függ a folyósítás időpontjától, melyre kizárólag alperesnek van ráhatása, így a kamat mértékét egyoldalúan, az adós akaratától függetlenül befolyásolhatja.

Álláspontja szerint az alperes az árfolyamkockázat valós veszélyének mibenlétét és annak az adós pénzügyi teljesítésére történő kihatását nem tárta fel.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, továbbá kérte a felperest marasztalni felmerült perköltségében. A szerződés érvénytelenségének megállapítása esetére kérte annak érvényessé nyilvánítását 17,07% ügyleti kamat mértékkel.

Állította, hogy a felek szerződése az ügyleti kamat összegét megállapította, csak annak induló százalékos mértéke nem került feltüntetésre, amelyet a bíróság pótolhat. A felülvizsgált elszámolással, melyet a felperes nem vitatott, az érvénytelenség oka elhárult, a szerződés konvalidálódott. A szakértői véleményben foglaltakat nem vitatta, elismerte, hogy a kamatkedvezményt a szerződés rendelkezéseitől eltérően vette figyelembe korábbi számításaiban.

Állította, hogy az árfolyamkockázat vonatkozásában az üzletszabályzat és a szerződés rendelkezései a szükséges tájékoztatást tartalmazzák.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felek által 2007. augusztus 6. napján megkötött kölcsönszerződést azzal nyilvánította érvényessé, hogy az induló ügyleti kamat százalékos értéke 17,09258%, azaz kerekítve 17,09%. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 10 200 forint illetéket, míg a Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Hivatalának 11 980 forint költséget. Megállapította, hogy a 918 000 forint eljárási illetéket és 107 980 forint költséget az állam viseli, a felek viselik saját perköltségüket.

Az ítélet indoklásában rögzítette, hogy felek fogyasztási, lakossági kölcsönszerződése nem tartalmazza a kamat éves százalékban kifejezett értékét, ezért a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja szerint semmis. A 6/2013. Polgári jogegységi határozat 4. pontja, illetőleg az 1/2010. (VI.28.) PK vélemény 5. pontja alapján akként foglalt állást, hogy a szerződés érvényessé nyilvánításának van helye, mivel az ügyleti kamat százalékos mértéke a beszerzett aggálytalan és ellentmondásmentes igazságügyi szakértői vélemény szerint kiszámítható. Az alperes által forintban kifejezett kamat megegyezik a szakértői számítás alapján százalékosan, 17,09258 százalékban rögzített kamattömeggel. A szakértő arra is megnyugtató választ adott, hogy mi okozza ezen számított kamat mértéke és az elszámolás rögzített kamatmértéke eltérését. A jogkövetkezmény tekintetében a keresethez nem kötött, ezért a szerződést a szakértő által meghatározott kamatmértékkel érvényessé nyilvánította.

Megállapítása szerint az tájékoztatás hiánya, tájékoztatási kötelezettség megsértése esetén a szerződés a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban Ptk.) 200. § (2) szerinti semmissége nem lenne megállapítható, hiszen a tájékoztatás elmaradásához sem a Hpt., sem a Ptk. nem fűzi a semmisség jogkövetkezményét.

A szerződés szövege, valamint a pénzügyi intézménytől kapott írásbeli és szóbeli tájékoztatás együttesen vizsgálendő annak megállapítása során, hogy a fogyasztó az árfolyamkockázat körében a 2/2014. Polgári jogegységi határozat által elvárt tartalmú tájékoztatást megkapta-e. A tájékoztatásnak arra kellett kiterjednie, hogy az árfolyamváltozás bekövetkezhet, valamint arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre. Ennek a szerződés megfelel: a szerződés részét képező üzletszabályzat V.6. pontjából világosan és egyértelműen kitűnik, hogy a hitelnek árfolyamváltozásból eredő kockázata van és bármely mértékű kockázatot az adósnak kell viselnie. Az árfolyamváltozás lehetséges mértékéről a felperest tájékoztatni nem kellett.

A bíróság által tanúként kihallgatott hitelügyintéző vallomása alapján megállapítható, hogy a felperes emellett szóbeli tájékoztatást is kapott az árfolyamkockázatról. Amennyiben a felperes a szerződést, üzletszabályzatot nem, vagy nem kellő figyelemmel olvasta el, az a javára nem írható.

Rögzítette, hogy az adós részére adott tájékoztatás az Európai Unió Bírósága által C-51/17. számú ítéletben meghatározott követelményeknek is megfelel, az a konkrét tartalom vonatkozásában is érthető volt az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára. A tájékoztatásból nem csupán az volt felmérhető, hogy a forint a kölcsön a nyilvántartásba vétel szerinti svájci frank árfolyamához képest leértékelődhet, hanem az, hogy ez a pénzügyi kötelezettségeire esetlegesen jelentős gazdasági következményeket gyakorol. A másodlagos kereseti kérelem vonatkozásában ezért a felperes keresetét megalapozatlannak találta.

A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről, az alperes veszteségének arányát 10%-ban határozta meg.

A felperes fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a perbeli kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását a hatályossá nyilvánítás mellőzésével a Pp. 253. § (2) és (3) bekezdései alapján. Kérte továbbá az alperes perköltség megfizetésére kötelezni.

Hangsúlyozta, hogy a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja szerint az ügyleti kamat százalékos értékének meghatározása hiányában a szerződés semmis. A perbeli szerződés a kamat mértékét nem tartalmazza, a szakértő számításai szerint szakértői módszerekkel és feltételezésekkel is eltérő kamatmértékek határozhatóak meg, ezért az ügyleti kamat százalékos mértéke egyértelműen nem határozható meg. Ilyen körülmények között a szerződés érvényessé nyilvánítására nem kerülhet sor. A kamat mértékét egyértelműen azért sem lehet meghatározni, mert az függ a folyósítás időpontjától, amelyre az adósnak kihatása nincsen, e vonatkozásban a felek egyező akarata sem merülhet fel. Az alperes a tényleges folyósítással a kamat mértékét egyoldalúan alakíthatja. Az ellenszolgáltatás lényeges eleme, a kölcsön ügyleti kamata csak a kölcsön folyósításának időpontjában, azaz a szerződés megkötését követően válhat ismertté. Utalt arra is, hogy az induló ügyleti kamat egyértelmű mértékének hiányában az Üzletszabályzat IV/2. pontjában meghatározott 2 %-os mértékű csökkenés sem értelmezhető, azonban a kamat 2 %-os mértékű csökkenése sem igazolja az alperes által hivatkozott 17,07 %-os mértékű induló ügyleti kamatot.

Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem tett.

Az ítéletábra a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdése f) pontja, és (3) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A felperes fellebbezési kérelmével kapcsolatban az ítéletábra rögzíti, hogy a 2014. évi XL. törvény (Elszámolási törvény) 37. § (1) bekezdésére figyelemmel jelen perben kizárólag a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló kereset vagy fellebbezés nem terjeszthető elő, a

felperesnek a szerződés érvénytelenségének megállapítása esetére jogkövetkezmény, a szerződés érvényessé vagy hatályossá nyilvánítása iránt kereseti kérelmet, fellebbezési kérelmet kell előterjesztenie. A felperes kereseti kérelme ezen követelménynek megfelelt, pusztán megállapítás iránti kérelmet fellebbezésében sem terjeszthet elő.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte, azonban a fellebbezés indokai között nem sérelmezte az elsőfokú bíróság ítéletének azon részét, amelyben a tájékoztatás elégtelenségére alapított érvénytelenségi keresetét nem találta megalapozottnak, továbbá nem érte fellebbezés a szerződés érvénytelenségét a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja alapján megállapító rendelkezést sem. Az ítéletábrla erre vonatkozóan az elsőfokú bíróság ítéletét nem érintette, azzal, hogy az elsőfokú bíróság által e körben kifejtettekkel maga is egyetértett. A felperes fellebbezésére tekintettel az ítéletábrlának pusztán abban kellett állást foglalnia, hogy a szerződés érvényessé nyilvánításának feltételei fennállnak-e, az induló ügyleti kamat százalékos mértéke a szerződés adataiból kiszámítható-e, az megegyezik-e az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott mértékkel. E körben az ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal maradéktalanul egyetértett, a felperes fellebbezésével kapcsolatban az alábbiakat tartja szükségesnek kihangsúlyozni.

A Hpt. 210. § (2) bekezdése szerint a pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződésben egyértelműen meg kell határozni a kamatot. A Hpt. 2. számú melléklet III.7. pontjában adott definíciója szerint a kamat az adós által a kölcsönt nyújtónak az igénybe vett kölcsön használatáért, kockázataért fizetendő, időarányosan térítendő pénzösszeg. A kamat meghatározására általánosságban nem csupán a kamat százalékos mértéke feltüntetésével kerülhet sor, a Hpt. 210. § (2) bekezdése, illetőleg 2. számú melléklet III.7. pontja szerint a kamat pénzösszegként, azaz egy összegben is meghatározható. Amennyiben a felek a szerződésben az összes megfizetendő kamat összegét egy összegben rögzítik, ez az egyértelmű meghatározottság Hpt. 210. § (2) bekezdésében írt követelményét kielégíti. Az egyedi kölcsönszerződés szerint a kölcsön összege 1 700 000 forint, az összes megfizetendő törlesztőrészlet összege 3 447 600 forint volt, a kettő különbözete az Üzletszabályzat I/15. pontjára is tekintettel a változatlan szerződési feltételek mellett teljes futamidő alatt megfizetendő kamat összegével egyenlő. A felek szerződése tehát a felperes fellebbezési állításával ellentétben a megfizetendő ügyleti kamat mértékét, habár nominális összegben, de egyértelműen, kétséget kizáróan meghatározta.

A felek egyező akaratnyilvánítással, az írásbeli szerződés aláírásával ezen kamatösszeget elfogadták, ezen lényeges feltételben a Ptk. 205. § (1) bekezdése szerinti egybehangzó akaratnyilvánításuk megállapítható. A kamat összege tehát egyértelműen meghatározásra került a szerződésben, függetlenül minden egyéb körülménytől, így a folyósítás időpontjától is.

A Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja a kölcsönszerződésekre vonatkozó általános rendelkezésekhez képest a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződésekre vonatkozóan szigorúbb előírást tartalmaz, a szerződés érvényességi feltételeként jelöli meg az ügyleti kamat százalékos mértékének feltüntetését. Amíg tehát a Hpt. 210. § (2) bekezdése alapján általánosságban a felek a szerződésben a kamatot bármely, az egyértelmű meghatározottság követelményét kielégítő módon feltüntethetik (akár egy összegben is), addig a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződésekben az egyértelmű meghatározottság egy módját, a százalékos mérték feltüntetését emelte ki a jogalkotó a szerződés érvényességének feltételeként. Amennyiben az ügyleti kamat százalékos mértéke a szerződésben nem szerepel, a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés semmis, ez azonban nem érinti azt, hogy a megfizetendő összes ügyleti kamat nominális összegének feltüntetésével a felek a visszafizetendő ügyleti kamat mértékében, annak teljes összegében megállapodtak. A szerződés ugyanakkor a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja alapján semmis.

A bíróságnak a 6/2013. Polgári jogegységi határozat 4. pontja és az 1/2010. (VI.28.) PK vélemény 5. pontja alapján elsősorban a szerződés érvényessé nyilvánítására kell törekednie.

A perben kirendelt igazságügyi szakértő egyértelműen akként foglalt állást, hogy a szerződésben rögzített adatokból, a folyósítás dátumának ismeretében az induló ügyleti kamat százalékos mértéke is meghatározható. A folyósítás dátuma ugyan a szerződés aláírásakor a felek között ténylegesen nem volt ismert, azonban - ahogyan az az 1/2016. Polgári jogegységi határozat IV. pontjában kifejtésre került - nem szükséges, hogy a szerződés az irányadó számítási időpontot is rögzítse, a kiszámíthatóság feltétele adott abban az esetben is, ha az irányadó átszámítási időpont később válik ismertté. A folyósítás időpontjának ismeretében a szerződésben rögzített, a felek egyező akaratnyilvánításával elfogadott egy összegben megjelölt kamatmértékből az ügyleti kamat százalékos mértéke is kiszámítható a szakértői vélemény 4/1. pontjában meghatározottak szerint.

Figyelemmel arra, hogy a kamat a Hpt. 2. számú melléklet III.7. pontjában meghatározott definícióból is következően időarányosan térítendő, könnyen belátható - az igazságügyi szakértői vélemény 4/1. pontja is egyértelműen rögzíti - hogy, amennyiben a folyósítás időpontja, tehát a tényleges, meghatározott napokban kifejezendő futamidő a szerződés megkötésekor nem ismert, vagy az ügyleti kamat százalékos mértéke rögzíthető (ebben az esetben ugyanakkor a ténylegesen,összecszerően összesen megfizetett kamat forint összege nem állapítható meg), vagy az összesen megfizetendő ügyleti kamat forint összege rögzíthető, azonban a folyósítás időpontjától függően annak százalékban kifejezett mértéke fog változni. Az egyenlet egyik változójának megváltozása esetére a másik két változó egyidejűleg nem maradhat változatlan. Ez azonban nem érinti azt, hogy amennyiben a folyósítás időpontja, mint változó utólag ismertté válik, az ügyleti kamat összegének szerződésben rögzített mértékéből az ügyleti kamat százalékos mértéke egyértelműen és kétséget kizáróan meghatározható.

Ahogyan az igazságügyi szakértői vélemény is rámutatott, mivel a kölcsönszerződésben a havi törlesztőrészek egyértelműen meghatározásra kerültek, az induló ügyleti kamat százalékos mértékének feltüntetése nem befolyásolja a felperes forintban kifejezett, teljes futamidőre számított induló kamatfizetési kötelezettségét, azaz önmagában az, hogy a folyósítás időpontját ténylegesen az alperes határozza meg a szerződésben foglalt keretek között, a felperes fizetési kötelezettségére, az általa ténylegesen megfizetendő ügyleti kamat összegére felperes hivatkozásával szemben semmilyen befolyással nincs.

A felperes tévesen hivatkozott arra is, hogy szakértői módszerekkel és feltételezésekkel eltérő kamatmértékek határozhatóak meg. A kirendelt igazságügyi szakértő a szakvéleményében csupán azt rögzítette, hogy a folyósítás időpontjának ismerete nélkül lényegében a szerződés aláírásának dátumával is számolható egy százalékos ügyleti kamat mérték, ez azonban csak feltételezés. A fent kifejtettek szerint a szerződésben nominálisan rögzített ügyleti kamatösszegeből az ügyleti kamat százalékos mértéke a folyósítás időpontjának ismeretében határozható meg, ez utóbbi a 2007. augusztus 10-i folyósítás időpontjára tekintettel 17,09258 %, amely tehát egyértelműen kiszámítható. Természetesen amennyiben bizonyításra került volna, hogy a folyósítás időpontja ettől eltérő időpontra esett, az ügyleti kamat százalékos mértéke szintén számítható lett volna, azonban eltérő értéket mutatna.

Annak sem volt jelentősége, hogy az alperes az ellenkérelmében ettől eltérő ügyleti kamatmértéket határozott meg, illetőleg a felek közötti felülvizsgálat elszámolás eltérő ügyleti kamatmértéket tartalmaz, mint ahogy nem bír az sem jelentőséggel, hogy az elsőfokú bíróság a Kúria által hatályon kívül helyezett ítéletében - a levezetés közlése nélkül - milyen ügyleti kamatmértéket talált kiszámíthatónak. A Pp. 177. § (1) bekezdésének megfelelően az igazságügyi szakértő bevezetésére a perbe éppen ezért került sor, mert a perben jelentős tény, az ügyleti kamat százalékos mértékének

meghatározásához olyan különleges szakértelemre volt szükséges, mellyel a bíróság nem rendelkezett. A bíróság a Kúria iránymutatásának megfelelően az igazságügyi szakértőt kirendelte, az igazságügyi szakértői véleményt, mint bizonyítékot a Pp. 206. § (1) bekezdése szerinti tevékenysége folytán mérlegelte, összevetette a felek nyilatkozataival, ítéletét ezen mérlegelés eredményeképpen hozta meg. A szakértői vélemény nem más, mint természettudományos, műszaki vagy egyéb tudományos törvényszerűségeken alapuló tényadat, mely objektíve biztos összehasonlítási tényzt szolgáltat a fél vagy a felek perbeli tényelőadásai valós, vagy valótlan voltának megállapítása érdekében (Imregh Géza: Szakértői bizonyítás a polgári eljárásban, Magyar Jog 2002. év 11. szám). A szakértő kirendelésére éppen azért került sor, hogy az alperes által a perben közölt ügyleti kamat százalékos mértékének valóságát ellenőrizze, az aggálytalan szakértői vélemény pedig éppen arra mutatott rá, hogy az alperes az ügyleti kamat százalékos mértékét nem megfelelő módon, az Üzletszabályzat rendelkezéseit nem megfelelően alkalmazva számította ki. Ez ugyanakkor nem jelenti azt, hogy ezen százalékos mérték egyértelműen ne lenne meghatározható. A felperes állításával ellentétben az igazságügyi szakértői vélemény nem hiányos, nem homályos, ellentmondásban sem szenved. Sem a szakértői vélemény elvetésére, sem új szakértő kirendelésére nem szolgáltat alapot önmagában az, ha a fél a szakértői véleményben foglaltakkal nem ért egyet.

Ahogy az elsőfokú bíróság is helytállóan kifejtette fellebbezéssel támadott ítéletében, ha a szerződés érvénytelenségének oka kiküszöbölhető, a bíróságnak az 1/2010. (VI.28) PK vélemény 5. pontjában foglaltakra, illetőleg a devizaalapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekben a 6/2013. Polgári jogegységi határozat 4. pontjában foglaltakra is tekintettel elsősorban a szerződés érvényessé nyilvánításáról kell rendelkeznie. A felek megállapodása a fentiek szerint a szerződés induló feltételei mellett megfizetendő ügyleti kamat összegére kiterjedt, annak csak százalékos mértékét mulasztották el feltüntetni a szerződésben, mely hiányosság ugyanakkor az igazságügyi szakértői véleményben foglaltak szerint a folyósítás időpontjának ismeretében pótolható volt, ezért helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor ítéletében a szerződés érvényessé nyilvánításáról rendelkezett az aggálytalan igazságügyi szakértői véleményben meghatározott ügyleti kamatmérték feltüntetésével.

A szerződés érvényessé nyilvánítása folytán a felperes joghátrányt nem szenvedett, hiszen ez fizetési kötelezettségeit semmilyen módon nem befolyásolja. Az ügyleti kamat százalékos mértéke feltüntetésének hiánya sem okozott a felperes részére jelentős, helyre nem hozható érdeksérelmet, hiszen a szerződés az ügyleti kamat teljes visszafizetendő összegét rögzítette, az adott szerződésnek más szerződéses konstrukciókkal való összehasonlíthatóságát pedig az e célból konstruált, a szerződésben is feltüntetett THM százalékos mértéke kellően biztosította.

Mindezekre tekintettek az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes személyes költségmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli.

Az alperes a másodfokú eljárásban fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, tárgyalás megtartására nem került sor, az alperesnek a másodfokú eljárással ezért költsége nem keletkezett, a bíróság ennek megtérítéséről sem rendelkezett.

Debrecen, 2019. február 21.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

-kiadó-